

Posudek oponenta disertační práce

Práce Terezy Nekovářové s názvem „**Spatial cognition and configuration of the abstract visual stimuli**“ je sepsána v angličtině. Svým rozvrhem a formou hodnocená disertační práce odpovídá současným zvyklostem pocházejícím původně z anglosaského prostředí. Základ tvoří výsledky autorčiných prací, které byly publikovány v mezinárodních vědeckých časopisech. Dopravný text má za cíl uvést čtenáře do širšího kontextu, vysvětlit důvody vzniku práce, jakož i diskutovat podrobněji interpretaci získaných výsledků. Tomu odpovídá i jeho struktura: (1) na stručné úvodní kapitoly pojednávající o stavu řešené problematiky a souvisejících – Introduction, Cognitive map, Hippocampus, Geometry of the space, Representation of the geometry of the space, (2) Aims of the dissertation, (3) Summary of the experiments I-IV, (4) kopie publikovaných prací, (5) General discussion.

Práce se týká neobyčejně zajímavého a velmi jasně vymezeného tématu, které je bez pochyby dostatečně nosné a zároveň nové a objevné, aby zajistilo autorce úspěšnou vědeckou kariéru i v dalších letech. Mezinárodní věhlas školitele a zároveň i spoluautora tří ze čtyř přiložených publikací garantuje nejvyšší intelektuální i technickou kvalitu této disertace.

Vlastní text je psán velmi přehledně, pojmový aparát je ujasněný a přesně vymezený, stylisticky je práce psána na překvapivě dobré úrovni. Kladem úvodních kapitol je stručnost a soustavnost výkladu. Vymezení cílů je koncisní. Popis vlastních experimentů a jejich výsledků je adekvátní.

Původní vědecké práce presentované jako součást respektive příloha disertace jsou publikovány (resp. přijaty k publikaci) bez výjimky v mezinárodních vědeckých časopisech s IF: *Physiological Research*, *Neuroscience Letters* a *Behavioural Brain Research* (2x). Úspěšné recenzní řízení, které proběhlo v těchto časopisech je dobrým a důkazem kvality výsledků. Navíc, případné věcné či formální vady rukopisů byly během tohoto procesu odstraněny. Tato skutečnost mi umožňuje se soustředit na hlavní poselství práce. Konstatuji, že idea použít obrazovku počítače k vytvoření prostorových úloh pro potkaný byla v době vzniku práce nová. Design všech provedených experimentů je nápaditý a dobře promyšlený. Po této stránce nelze práci nic podstatného vytknout.

Interpretace původních výsledků je shrnuta v kapitole „General discussion“.

Všechna úskalí experimentálních uspořádání jsou tam důsledně diskutována a tuto kapitolu, zařazenou poněkud neobvykle až na konec za kopie publikací, považuji za podstatnější a zdařilejší, než jsou kapitoly úvodní. I zde oceňuji jasnou a logickou strukturu textu.

Každý, kdo studoval chování zvířat a zejména proces učení, dobře ví, že vlastní experimentování se zvířaty je totiž natolik kvalifikovaná a odpovědná práce, že ji lze svěřit laborantům jen ve velmi omezené míře. Provedení experimentů proto po doktorandce zajisté vyžadovalo nejen značné intelektuální úsilí při plánování designu a hodnocení dosažených výsledků, ale i ohromné množství hodin strávených v laboratoři. Píle, trpělivost a vytrvalost, které doktorandka tímto mimoděk prokázala svědčí rozhodně v její prospěch neb práce na disertaci by měla být i důkazem mravních kvalit uchazeče o titul.

V této souvislosti připomínám, že dnešní doktorandka vystudovala jak ekologii a etologii na Přírodovědecké fakultě UK, tak i psychologii na Filozofické fakultě UK a v obou oborech získala jak magisterský titul, tak i doktorát. Pokud se pamatuji, na naší fakultě již od prvních ročníků vynikala intelektuálně i lidsky nad většinu svých vrstevníků a bylo zřejmé, že má velkou naději se ve vědě dobře uplatnit. Hodnocená disertační práce je toho dalším důkazem.

Závěrem konstatuji, že disertační práce nese všechny znaky díla již vyspělého autora, navíc pracujícího na ve světovém či alespoň evropském měřítku špičkovém pracovišti a tedy pod kvalitní supervizí. Práce snese bez problémů srovnání s kvalitními disertacemi na jiných fakultách Univerzity Karlovy v Praze (např. Přírodovědecká fakulta UK), na Biologické fakultě v Českých Budějovicích a dalších předních pracovištích zabývajících se v ČR příbuznou problematikou. Domnívám se, že by mohla být akceptována na většině evropských universit.

RNDr. Daniel Frynta, Dr.

vedoucí oddělení ekologie a etologie
katedry zoologie,
Přírodovědecké fakulty UK